

OKRUŽNI SUD U MITROVICI
K Br. 32/09
22. april 2010.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, u sudskom veću sastavljenom od EULEKS sudije Hajnalke Veronike Karpati kao predsednika sudskog veća, EULEKS sudija Klausa Junga i Nikolaja Enčeva kao članova veća, uz učešće Tare Kan EULEKS pravnog referenta u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv;

R.V., optuženog, prema optužnici Okružnog javnog tužioca PP. br. 75/2008 od 5. juna 2009., podnetoj pisarnici Okružnog suda u Mitrovici dana 15. juna 2009., za sledeća krivična dela:

- **Teško ubistvo**, suprotno članovima 146 i 147, tačka 3 Privremenog krivičnog zakona Kosova ("PKZK") u vezi člana 23 PKZK;
- **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK;

i

D.V. prema Predlogu za kažnjavanje Okružnog javnog tužilaštva KTM br. 10/08, od i podnetom istog dana za krivična dela:

- **Teško ubistvo**, suprotno članu 147, tačka 3 PKZK u vezi člana 23 PKZK
- **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK;

Nakon održavanja glavnog pretresa zatvorenog za javnost 23., 24. februara, 22., 24., 25. marta i 22. aprila 2010. godine, sve u prisusvu optuženih **R.V. i D.V.**, njihovih branilaca Ljubomira Pantovića i Miodraga Brkljača, EULEKS javnog tužioca Nite Amin (osim na pretresu dana 22. aprila 2010. kada ju je menjala EULEKS javni tužilac Marija Bamija), oštećenih stranki S.D. i D.T., i nakon većanja veća i glasanja održanog 22. aprila 2010., shodno članu 392 stav (1) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), proglašava javno i u prisustvu optuženog, njegovog branioca Miodraga Brkljača, EULEKS javnog tužioca Marije Bamije i oštećenih stranaka S.D. i D.T., sledeću

PRESUDU

I.) Optuženi R.V., sin U. V.a i O. M. , rođen . godine u , opština , kosovski S. , sa poslednjim poznatim prebivalištem u , opština , sa završenom srednjom školom, bravar po profesiji, sa prosečnim primanjem od 35.000 – 40.000 srpskih dinara, oženjen, otac dece, nije ranije osuđivan, u pritvoru od .

je

PROGLAŠEN KRIVIM

A) – jer je optuženi dana . godine oko časova, blizu kuće T.D., u – opština , u stanju duševne poremećenosti, izazvan neprekidnim ozbiljnim uvredama i pretećim SMS tekstualnim porukama poslatih od strane žrtve u periodu od dve nedelje pre incidenta, i doveden od strane žrtve i bez svoje krivice u stanje teškog šoka poslednjom SMS porukom žrtve poslatoj na mobilni telefon njegove ćerke gde se preti njegovoj porodici, ubio T.D. koristeći oružje , proizvedeno u “ ” – , model , kalibar , sa serijskim brojem , pucajući na vozilo žrtve koji se nalazio na mestu vožaća i vraćao se kući. T.D. je preminuo na licu mesta zbog mnogobrojnih rana od prodrlih metaka u glavu i grudi.

Čineći to, optuženi R.V. je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

Ubistvo počinjeno u stanju duševne poremećenosti, suprotno članu 148 PKZK.

B) - jer je optuženi posedovao oružje , proizvedeno u “ ” – , model , kalibra sa serijskim brojem bez važeće dozvole i iskoristio isto oružje da ubije T.D. . godine.

Čineći to, optuženi R.V. je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, suprotno članu 328, stav (2) PKZK.

II.) Optuženi D.V., sin R.V. i N. K. , rođen . godine u , kosovski S. , sa poslednjim poznatim prebivalištem u , opština , sa završenom srednjom školom, privremeni radnik, sa prosečnim primanjem manjim od 200 evra mesečno, neoženjen, nije prethodno osuđivan, u pritvoru od .

je

PROGLAŠEN DA NIJE KRIV

jer nije dokazano da je . oko bio sa svojim ocem, **R.V.** i da mu je pomogao na bilo koji način kada je **R.V.** ubio T.D. blizu kuće žrtve u . Takođe nije dokazano da je koristio ili sakrio ili pomogao da se sakrije oružje kojim je izvršeno ubistvo sa serijskim brojem .

ZBOG TOGA, optuženi **D.V.** je

oslobođen

optužbe da je počinio krivično delo **teško ubistvo** po članu 147 tačka 3 u vezi člana 23 PKZK, shodno članu 390 tačka 3) PZKPK i

optužbe da je počinio krivično delo **neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK, shodno članu 390 tačka 3) PZKPK.

Optuženi R.V. je

OSUĐEN

- na 6 /šest/ godina zatvorske kazne za krivično delo ubistvo počinjeno u stanju duševne poremećenosti /tačka A/
- na 2 /dve/ godine zatvorske kazne za krivično delo neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja /tačka B/

Jedinstvena kazna je određena na 7 /sedam/ godina zatvora, shodno članu 71, stavu (1) i stavu (2) tačke 2 PKZK

Vreme provedeno u sudskom pritvoru od . je uračunato shodno članu 73 stavu (1) PKZK.

Oružje , proizvedeno u “ ” – , model , kalibra , sa serijskim brojem se ovim oduzima shodno članu 60, stavu (1) i članu 328, stavu (5) PKZK.

Optuženi **R.V.** će N.kN.ti svoj deo troškova krivičnog postupka shodno članu 102 stavu (1) PZKPK, osim troškova usmenog i pisanog prevođenja. Shodno članu 100, stavu (2) PZKPK, sud će doneti posebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

Shodno članu 103, stavu (1) PZKPK, troškovi krivičnog postupka po članu 99, stavu (2), podstavovima 1 do 5 PZKPK, neophodni troškovi optuženog **D.V.** i nakN. i neophodni izdaci njegovog branioca, kao i troškovi usmenog i pisanog prevođenja biće isplaćeni iz budžetskih sredstava.

Imovinski zahtev oštećenih stranki je delimično odobren:

U roku od 15 dana nakon što ova presuda postane pravnosnažna, optuženi **R.V.** je u obavezi da isplati 3.950 (tri hiljade devet stotina i pedeset) evra na ime materijalne štete oštećenoj stranci S.D..

Ostatak imovinskog zahteva se upućuje na parnični postupak shodno članu 112, stavu (2) PZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. Istorijat postupka

Optužnica PP br. 75/08 od 5. juna 2009. podneta Okružnom sudu u Mitrovici od strane EULEKS tužioca Nite Amin, dana 15. juna 2005, tereti optuženog R.V. za teško ubistvo kršeći članove 146 i 147, stav (3), u vezi člana 23 PKZK (saučesništvo) i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, kršeći član 328, stav (2) PKZK. EULEKS sudije su preuzele predmet 14. oktobra 2009. godine. Optužnica je potvrđena 14. decembra 2009. godine.

Okružni javni tužilac Ismet Ujkani je podneo Predlog za kažnjavanje PPM br. 10/08 protiv optuženog D.V. 16. septembra 2008., tereteći ga za saučesništvo u teškom ubistvu kršeći član 147, stav (3) u vezi člana 23, i neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja kršeći član 328, stav (2) Krivičnog zakona Kosova ("KZK")

Dva predmeta protiv **R.V.** i **D.V.** su spojena naredbom predsednika glavnog sudskog veća dana 17. februara 2010. godine. Glavni pretres je održan 23. i 24 februara, 22., 24. i 25. marta i 22. aprila 2010. Dana 25. marta 2010. godine su se čule završna reč tužioca Nite Amin i izjava oštećene stranke S.D.. Završne reči branilaca Ljubomira Pantovića i Miodraga Brkljača su se čule 22. aprila 2010. godine. Presuda je usmeno izrečena istog dana.

B. Nadležnost suda

Po članu 23, tačka 1) PZKPK, okružni sudovi su nadležni da vode krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava izricanje kaznene presude od najmanje pet godina. Shodno članu 27, stav (1) PZKPK, teritorijalna nadležnost pripada sudu u okrugu gde je krivično delo navodno izvršeno.

Optuženi su optuženi za krivično delo teškog ubistva shodno članu 147 PKZK, koji dozvoljava izricanja zatvorske kazne u trajanju od najmanje deset godina. U optužnici u ovom predmetu je navodno optuženi učinio krivična dela u _____ u opštini _____, koji leži unutar Mitrovačkog okruga.

Zbog toga, Okružni sud u Mitrovici je nadležni sudski organ koji vodi ovaj krivični postupak.

Dana 14. oktobra 2009. godine, predsednica Skupštine EULEKS sudija je izdala rešenje da EULEKS preuzme predmet P. br. 32/09 na osnovu članova 3.3 i 3.5 Zakona o nadležnosti, odabiru i dodeli predmeta EULEKS sudijama i tužiocima ("Zakon o nadležnosti") i dodelila ga EULEKS sudijama u Okružnom sudu u Mitrovici. Dana 15. februara 2010., predsednica Skupštine EULEKS sudija je izdala rešenje da se preuzme predmet PPM br. 10/08 protiv D.V. i takođe ga dodelila EULEKS sudijama u Okružnom sudu u Mitrovici.

Zbog toga, EULEKS sudije koji su raspoređeni u Okružnom sudu u Mitrovici su nadležni da sude u ovom krivičnom predmetu. Veće je sastavljeno od EULEKS sudije krivičara Hajnalke Veronike Karpati kao predsedavajući sudija, i EULEKS sudija Klause Junga i Nikolaja Enčeva kao članovi veća.

C. Rezime izvedenih dokaza

Tokom glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

- (1) S.D. – oštećena stranka, 23. februara 2010.
- (2) D.Đ. – 24. februara 2010.
- (3) V.K. – policijski službenik, 24. februara 2010.
- (4) S.M. – policijski službenik, 22. marta 2010.
- (5) N.V. – 22. marta 2010.
- (6) D.Đ. – 22. marta 2010.
- (7) R.M. – 22. marta 2010.
- (8) I.M. – 22. marta 2010.
- (9) N.B. – 24. marta 2010.
- (10) N.M. – veštak, 24. marta 2010.

Dana 25. marta 2010. godine, sledeći dokumenti su uneti u zapisnik:

- (11) Forenzički nalaz, od 23. oktobra 2008.
- (12) Nalaz psihologa, od 8. aprila 2009. zajedno sa nalazom o mentalnom zdravstvenom stanju R.V., od 6. maja 2009.
- (13) Obdukcijski nalaz T.D., od 30. juna 2008.
- (14) Forenzički identifikacioni izveštaj, od 21. juna 2008.
- (15) Opisi, fotografije i skice mesta zločina
- (16) Inicijalni izveštaj o incidentu, od 21. juna 2008.
- (17) Izveštaj iz istrage od strane S.M..
- (18) Policijski izveštaj od strane B.R., od 21. juna 2008.
- (19) Izveštaj o pokretanju slučaja od strane A.C..

Tokom ročišta na glavnom pretresu dana 25. marta 2010. godine, obojica optuženih su dali izjave i odgovarali na pitanja.

D. Ocena izvedenih dokaza

1. Činjenični nalazi

Nakon što su dokazi izvedeni tokom glavnog pretresa, sud smatra da su sledeće činjenice dokazane:

N.V., supruga optuženog R.V., je bila u vezi sa oženjenim porodičnim prijateljem, T.D., u trajanju od okvirno godina. Veza se završila . godine R.V. je o toj vezi saznao od svoje supruge, N..

Nakon prekida njihove veze, T.D. je poslao SMS poruku na mobilni telefon N. V. tokom dana, od . R.V. je bio u posedu mobilnog telefona sve ovo vreme. U porukama se uzastopno tražilo da N. kontaktira T., i sadržale su pretnje kao što su: “moja mora da ostaneš pa makar i mrtva”¹ i “N., od sutra ćeš da budeš moja živa ili mrtva”²

Tokom tih dana dok je primao poruke, R.V. je tražio od svojih rođaka R.M. i I.M. da kažu T.D. da prestane da šalje tekstualne poruke i da ostavi na miru porodicu V.. Dana , ili približno tom datumu, oni su razgovarali sa T., koji je odgovorio “Ja volim N. mene ne interesuju moja supruga i deca”. T. je takođe zahtevao od rođaka da mu dovedu N. i izjavio je da bi oženio N.. Rođaci su obavestili R.V. o tom razgovoru. T. je nastavio da šalje preteće poruke na mobilni telefon V.a.

R.V. je potom naložio svojoj supruzi, N., da razgovara sa N.B., komandirovom T.D. u srpskoj policijskoj stanici u , gde je T. bio zaposlen. Ona je obavestila B.a da je T.

¹ Transkript SMS poruke poslate sa telefona žrtve na telefon V. dana . godine u .

² Transkript SMS poruke poslate sa telefona žrtve na telefon V. dana . u .

slao preteće poruke i tražila od njega da interveniše. Kada je B. razgovarao o tom pitanju sa T., on je porekao da je slao poruke niti da je imao bilo kakav kontakt sa porodicom V.. Nakon toga, T. je nastavio da šalje preteće tekstualne poruke na mobilni telefon V.a.

Neposredno pre ili na dan . godine, **R.V.** je sreo B.a na ulici i požalio mu se da je T. nastavio da šalje tekstualne poruke.

Dana . godine, T. je poslao tri tekstualne poruke na mobilni telefon V.a. Prva poruka je poslata u sati i sadržala je pretnju “Rekao sam C. ubiću i tebe i mene a sa drugim te ostavit neću”. Sledeća poruka poslata u sati je sadržala pretnju “Prvo ću te sahraniti jer si me dovela i upropastila do kraja ovo ti je zadnja opomena.” Treća poruka poslata u sati je sadržala pretnju “Ostavi N. na miru jer moja će da bude živa ili mrtva.”

Dana . godine između , T.D. je poslao SMS tekstualne poruke na telefon D.Đ. , ćerke N. V.a i optuženog **R.V.**. U prvoj poruci je pisalo da ako ga N. ne kontaktira, T. će “je ubiti i sahraniti sve što živi.” Takođe je pisalo “N. mora biti moja živa ili mrtva.” Druga poruka je upozoravala da N. treba da izglati stvari sa T. “kako ne bi bilo grobova umesto svadbe” i takođe se pretilo da će T. najpre ubiti N., a potom i sebe.

Dana . godine u , T.D. je poslao sledeću poruku na mobilni telefon V.a koji je bio u posedu **R.V.**: “I hoću da mi vrati sve što mi je uzela ili ću je ubiti jer mene neće da vuče za nos kao tebe, i neću da je vidim da šeta jer moja je bila i biće jer vidim da je daješ za pare svima.” U to vreme, **R.V.** je bio kod svoje kuće sa svojom suprugom N.m V., svojim sinom D. V.em, D.Đ. i njenim suprugom D.Đ.. U, okvirno, D.Đ. i D.Đ. su odlučili da se vrate kući. Dok su odlazili, D.Đ. je obavestila **R.V.** da je dobila preteće poruke od T.D. toga dana i pokazala mu tekstualnu poruku koja se odnosila na grobove.

D. i D.Đ. su otišli, ostavivši R., N. i D.V. kod svoje kuće. **R.V.** je tada uzeo automatsku pušku kalibra mm sa svog imanja i otišao pešice prema kući T.D.. Kad je video kako se T. u svom vozilu približava svojoj kući, **R.V.** je ispalio okvirno metaka iz svoje automatske puške u pravcu T.ovog vozila. Vozilo je pogodilo metaka, i T. je bio pogođen sa bar pet metaka i još sa mnogobrojnim delovima metaka i ostalim stranim telima. T.D. je preminuo na mestu vozača svog vozila.

R. je ostavio pušku u žbunju i vratio se kući. Nekoliko minuta potom, porodica T.D. je pozvala telefonom dom porodice V. tražeći pomoć i **R.** i **D.V.** su otišli na mesto zločina. Na licu mesta, **R.** je uhapsila policija i odvela ga u policijsku stanicu gde je priznao da je ubio T.D. i otkrio lokaciju puške.

R.V. se izjasnio krivim po tački optužbe neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, suprotno članu 328, stav (2) PKZK. On je svedočio da je pronašao automatsku pušku kalibra mm sa serijskim brojem koji je ručno izbrisan

(ali sa serijskim brojem na unutrašnjim delovima) na imanju škole gde je radio. Prisvojio je pušku bez dobijanja važeće dozvole, i potom je upotrebio u ubistvu T.D..

2. Dokazi koji utvrđuju činjenične nalaze

Nije bilo svedoka tragičnog događaja koji se desio . godine u . Međutim, preko mnogobrojnih i potkrepljujućih izjava svedoka, transkripta SMS tekstualnih poruka, dokumentovanih dokaza u spisu predmeta, izveštaja sa mesta zločina, forenzičkog, balističkog i obdukcijskog nalaza, činjenična situacija je dovoljno razjašnjena.

N.V. je svedočila da je bila u vezi sa žrtvom T.D. godina između . godine. Prema N. V., veza se završila . godine, međutim, ona je dobijala SMS tekstualne poruke od T.D. nakon prekida veze.³ I N.V. i R.V. su svedočili da je . R.V. primetio da je N. dobijala mnogo tekstualnih poruka koje su je uznemiravale, i da je on uzeo od nje mobilni telefon. U to vreme, N. je obavestila R. o svojoj vezi sa T.D..⁴

Kosovska policija je privremeno oduzela Nokia mobilni telefon N. V., i policajac V.K. je napravio doslovan zapis SMS tekstualnih poruka sačuvanih u mobilnom telefonu koje su primljene sa dva mobilna telefonska broja T.D..⁵ Zapis pokazuje da je T.D. poslao šest poruka na mobilni telefon N. V.. Zapis takođe utvrđuje da je T.D., tokom petnaestodnevnog perioda od . godine, nastavio dnevno da šalje mnogobrojne SMS tekstualne poruke na mobilni telefon V.a, ukupno poruku, od kojih mnoge uključuju pretnje smrću N. V..

R.V., R.M. i I.M. su dali dosledna i potkrepljujuća svedočenja da je tokom ovog vremenskog perioda, na dan ili oko . godine, R. tražio od R. i I. da kažu T.D. da prestane da šalje poruke i da ne kontaktira više porodicu V.. R. i I.M. su razgovarali sa T. kao što je R. tražio, ali je T. odgovorio “Ja volim N., mene ne interesuju moja žena i deca.” Oni su opisali T.ovo ponašanje kao “nenormalno” i “agresivno” R. i I. su izvestili R. o detaljima razgovora sa T., i obavestili ga da nije bilo moguće razgovarati sa T. kao sa normalnim čovekom.⁶

Kao što pokazuje policijski zapis SMS tekstualnih poruka, T.D. je nastavio da šalje preteće poruke na mobilni telefon V.a nakon razgovora sa R. i I.M..

R.V. je odlučio da pošalje svoju suprugu N. N. B.u, policijskom komandiru koji je bio nadređeni T.D.. N.V. je otišla u kancelariju B.a i obavestila ga o pretećim porukama

³ Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 6 – 8.

⁴ Svedočenje N.V., Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010, str. 7-8; Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010, str. 3 & 8.

⁵ Svedočenje V.K., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. februar 2010., str. 19-22; Svedočenje S.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 4-5; Zapisnik poruka poslanih sa brojeva telefona

⁶ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3 & 9; Svedočenje R.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 36-40; Svedočenje I.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. marta 2010., str. 42-44.

dobijenih od T.. U to vreme, mobilni telefon je i dalje bio kod **R.V.**, i stoga, N. nije mogla da pokaže poruke B.u. Međutim, on je rekao N. da će razgovarati sa T.. N. je obavestila R. da će B. razgovarati sa T.. Međutim, kada je B. razgovarao sa T. o tom pitanju, on je porekao da je slao bilo kakve poruke.⁷

Kao što pokazuje policijski zapis SMS tekstualnih poruka, T.D. je nastavio da šalje preteće poruke na mobilni telefon V.a nakon njegovog razgovora sa N. B..

R.V. je video N. B.a na ulici dana ili oko . godine i obavestio ga da je T.D. nastavio da šalje preteće tekstualne poruke. To je bio kratak razgovor jer je B. žurio, ali je obećao da će razgovarati ponovo sa T..⁸

Dana . godine, T.D. je poslao tekstualne poruke na mobilni telefon V.a, preteći smrću N. V., koje su detaljno iznesene gore i zavedene u policijski zapis SMS tekstualnih poruka.⁹

Kao što pokazuje policijski zapis SMS tekstualnih poruka, dana . godine u 19:43 T.D. je poslao SMS tekstualnu poruku na mobilni telefon V.a preteći smrću N. V., i optužujući **R.** da je podvodi za novac drugima (iznad dati detalji). **R.** je bio u posedu mobilnog telefona u to vreme i pročitao je ovu poruku.¹⁰

D.Đ. i **R.V.** su pružili detaljne, dosledne i potkrepljujuće dokaze u vezi njihovih međusobnih odnosa u večer . Opšte činjenično stanje ove večeri je dalje potkrepljeno svedočenjima D.Đ., N. V. i D.V.. Dana . godine D. i D.Đ. su otišli domu **R.** i N. V. i ostali tamo tri do četiri sata. N., **R.** i D.V. su bili prisutni u kući. Približno u D. i D. su odlučili da se vrate svojoj kući. **R.V.** ih je ispratio do vrata, i neposredno pre odlaska, D. je obavestila **R.** o porukama koje je ranije tog dana primila od T.. Ona je pokazala **R.** poruku primljenu u koja glasi “kaži N. da ne beži nego da sedne sa mnom da na lep način raščistimo stvari, kak ne bi bilo grobova umesto svadbe” i “sposoban sam za sve prvo ću ubiti nju pa onda sebe.” D. i D. su potom napustili dom V.a.

Prema svedočenju **R.V.**, koje je generalno bilo dosledno izjavi koju je dao policiji dana . i izjavi datoj tužiocu Ismetu Ujkani dana . godine, nakon što je video poruku poslatu D.Đ., on je “potpuno izgubio razum”. Nakon što su D. i D.Đ. otišli, D.V. je gledao televiziju, a N.V. je otišla u kupatilo. U stanju mentalne poremećenosti, **R.V.** je izašao iz kuće i uzeo automatsku pušku iz svoje šupe. Prepešaćio je do komšijske kuće T.D. i čekao u žbunju. Kada je video T. kako se u svom automobilu

⁷ Svedočenje **R. V.**, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3; Svedočenje N.V., Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 9, 16; Svedočenje N.B., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 3-4.

⁸ Svedočenje **R. V.**, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3; Svedočenje N.B., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 3-4.

⁹ Svedočenje D.Đ., Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 27.

¹⁰ Svedočenje **R. V.**, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3.

približava svojoj kući, **R.V.** je krenuo da puca na njega iz automatske puške. Pucao je dok se šaržer nije ispraznio.

Policijski, forenzički i obdukcijски nalazi utvrđuju da je ispaljeno hitaca iz puške, od kojih je pogodilo vozilo T.D.. metaka zajedno sa nekoliko dodatnih delova metaka i/li drugih stranih tela je prodrlo u telo T.D., koji je preminuo na mestu vozača svog vozila kao rezultat ranjavanja.¹¹

R.V. je ostavio pušku u nekom žbunju i vratio se kući nakon pucnjave. Nekoliko minuta kasnije, jedan član porodice V. je telefonirao kući V.a tražeći pomoć. **R.** se vratio na mesto zločina i bio uhapšen i odveden u policijsku stanicu u gde je priznao da je ubio T.D. i rekao policiji lokaciju puške.¹²

3. Verodostojnost svedoka

Sud je utvrdio da su svedočenja dvojice optuženih i svedoka generalno dosledna i jasna, i da potkrepljuju jedno drugo. Ona se stoga smatraju verodostojnim.

Sud uviđa da je bilo nekih nedoslednosti između izjave optuženog **R.V.** datoj policiji . godine, njegove izjave datoj javnom tužiocu dana . godine i njegovog svedočenja na sudu. Međutim, ove nedoslednosti se uglavnom sastoje u nemogućnosti optuženog da se tokom svedočenja priseti detalja u noći . godine. Neke od ovih detalja je on pružio u svojim prethodnim izjavama. Stoga, prethodne izjave i svedočenje optuženog nisu direktno bile u međusobnoj suprotnosti, već se optuženi sećao više detalja neposredno nakon događaja, što bi se logički moglo očekivati. Sud takođe uviđa da je **R.V.** izjavio tužiocu da je on lično otišao da razgovara sa N.B. o pretećim tekstualnim porukama T.D.. Međutim, tokom glavnom pretresa utvrđeno je da je N.V. ta koja je otišla u kancelariju B.a, a ne **R.** ¹³ Ovo neslaganje može biti greška u pisanju tokom zapisivanja izjave, ili pogrešna izjava **R.** zbog konfuzije koja je proizašla iz njegovog uzrujanog mentalnog stanja.

4. D.V.

Po pitanju optuženog **D.V.**, koga je tužilaštvo optužilo za saučesništvo u teškom ubistvu i neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, nije bilo utvrđeno van

¹¹ Forenzički identifikacioni izveštaj od strane V.K., predmet br. .; Izveštaj kriminalističkog ispitivanja – vatreno oružje i pronađeni delovi, Centralna kriminalistička laboratorija Kosovske policijske službe, od strane balističara H.H.; Obdukcijски nalaz, Kancelarija za nestala lica i forenziku, br. izv. MA .

¹² Svedočenje **R. V.**, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 4; Izjava **R. V.** datoj policiji .; Istražni izveštaj od strane S.M., br. .

¹³ Svedočenje **N.V.**, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 9; Svedočenje **N.B.**, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 3.

svake sumnje tokom glavnog pretresa da je **D.V.** učestvovao na bilo koji način u ubistvu T.D.. Svedočenja N. V. i **R.V.** potkrepljuju svedočenje **D.V.** na sudu da je on bio kod kuće i gledao fudbalsku utakmicu na televiziji u vreme kada je **R.V.** pucao i ubio T.D.. Pored toga, nije bilo podnetih dokaza da je **D.V.** pomogao **R. V.** u na bilo koji način pre ili nakon izvršenja ubistva.

Sud uviđa da forenzički laboratorijski testovi zaključuju da su ostaci inicijalnog paljenja metka pronađeni i na desnoj i na levoj ruci **D.V.**.¹⁴ Međutim, na osnovu isključivo ovih rezultata testova sud ne može čvrsto da utvrdi da li ostaci paljenja potiču iz automatske puške u momentu pucanja na T.D. ili iz kontakta sa **R.V.** i predmeta koje je držao. Stoga, ne može se utvrditi da je **D.V.** učestvovao u stvarnom pucanju na T.D..

Zbog ovih razloga, sudsko veće je oslobodilo **D. V.** svih optužbi.

E. Odbačeni zahtevi

Tokom glavnog pretresa, bilo je dva zahteva koje je usmeno podnela oštećena stranka S.D. po pitanju predloga za saslušanje svedoka. Oba zahteva je sudsko veće odbilo jer oštećena stranka nije mogla da utvrdi značaj svedočenja predloženih svedoka za predmet u pitanju.

Dana 23. februara 2010. godine, oštećena stranka S.D. je predložila da se za svedoke pozovu I.M. (sestra T.D.) i Z.A. (ćerka S. i T.D.).¹⁵ Ona je tvrdila da će ova dva svedoka svedočiti o tome kako je N.V. pretila T.D.. Tokom saslušanja na glavnom pretresu dana 24. februara 2010. godine, sudsko veće je obajvilo svoju odluku da odbaci predložene svedoke jer “oštećena stranka nije potkrepila da bi dva predložena svedoka mogla imati značajne informacije za ovaj predmet”¹⁶. Sudsko veće je objasnilo da nije bilo potkrepljujućih dokaza u zapisu SMS tekstualnih poruka da je N.V. pretila T.D., i da detalji veze i međusobnih odnosa između N. V. i T.D. nisu bili predmet suđenja.

Dana 22. marta 2010. godine, oštećena stranka S.D. je predložila da se M.S. pozove za svedoka da posvedoči da mu se T.D. žalio tri dana pre ubistva kako ga porodica V. neće ostaviti na miru i kako su mu pretili. Sudsko veće je donelo odluku istog dana, odbacujući predlog, jer nije utvrđeno da je svedok imao informacije značajne za ovaj predmet. Transkripti poruka poslatih N. V. i D.Đ. dokazuju da su se pretnje T.D. nastavile do poslednjeg dana. Čak i da je bilo pretnji od strane N. V., to ne bi promenilo značajnu činjeničnu situaciju.¹⁷

¹⁴ Izveštaj sa ispitivanja od strane višeg veštaka Vedrana Nuića, Centar za forenzička ispitivanja Ivan Vučetić (Zagreb, Hrvatska), 23. oktobar 2008.

¹⁵ Zapisnik sa glavnog pretresa, 23. februar 2010., str. 11-13.

¹⁶ Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. februar 2010., str. 2.

¹⁷ Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 46-48.

F. Pravna kvalifikacija

1. Primenjiv zakon

Krivična dela su učinjena . godine. U to vreme, Privremeni krivični zakon Kosova (PKZK) koji počeo da se primenjuje 6. aprila 2004. je bio primenljiv zakon. Shodno članu 2, stav (1) PKZK, zakon koji je u primeni u trenutku počinjenja krivičnog dela biće primenjen na izvršioca dela. Pored toga, nije bilo izmena u zakonu koji bi bio povoljniji za izvršioca dela, shodno članu 2, stav (2) PKZK.

Zbog posebnih okolnosti u severnoj Mitrovici i opštinama u Mitrovačkom okrugu, i u vezi krivičnog proceduralnog zakona, sudsko veće se poziva na Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) koji je ušao u primenu 6. aprila 2004. godine. Sud uviđa da primenjeni stavovi PZKPK su potpuno identični Zakonu o krivičnom postupku Kosova koji je počeo da se primenjuje 6. januara 2009. godine.

2. Ubistvo učinjeno u stanju duševne poremećenosti

Čvrsto je utvrđeno da je optuženi **R.V.** kriv za učinjeno delo ubistva T.D., jer je to priznao policiji i na sudu, a potkrepljujuće izjave svedoka potvrđuju njegovo priznanje. Međutim, nakon celokupnih izvedenih dokaza tokom glavnog pretresa, sud nalazi da elementi krivičnog dela teško ubistvo prema članu 147, stav (3) PKZK, za koje se optužuje u optužnici, nisu dokazani.

Tačnije, okolnosti oko ubistva T.D. pružaju primer iz udžbenika za klasifikaciju ubistva učinjenog u stanju duševne poremećenosti shodno članu 148 PKZK. Krivično delo se sastoji iz sledećih elemenata:

- Počinilac dela je doveden u stanje teškog šoka.
- Šok je izazvan napadom, maltretiranjem ili teškim uvredama od strane ubijene osobe
- Počinilac dela je doveden u ovo stanje ne svojom greškom.
- Počinilac dela ubija žrtvu u ovom stanju.

Svi ovi elementi su utvrđeni dokazima.

*Tokom perioda od . godine, **R.V.** je doveden u stanje teškog šoka maltretiranjem i teškim uvredama od strane T.D..*

Ovo stanje **R.V.** je počelo da se razvija . godine šokantnim saznanjem o vezi njegove supruge sa T.D., komšijom i bliskom prijateljem kome je **R.** godinama pomagao, jer je porodica D. raseljena iz . **R.** je svedočio da je njegova

rekacija na ove vesti bila veoma loša i da nije mogao da se smiri.¹⁸ Osećao se “poniženo kao čovek, totalno ponižen, stideo se čak i pred kakvim malim detetom koje je viđao na ulici.”¹⁹ Nije mogao da prestane da se pita kako je njegova supruga mogla to da učini, i kako i gde su mogli da se sreću tokom osam godina bez njegovog znanja.²⁰ Međutim, uprkos njegovom šoku i poniženju, **R.** je odlučio da oprostí vezu supruzi.

Na osnovu svog radnog iskustva, veštak N.M. je svedočila da je preljuba prestup koji se noramlno ne prašta na južnom Balkanu, i da u **R.** vom posebnom okruženju, takvi incidenti se univerzalno osuđuju. U ovom društvenom okruženju, **R.** je pretrpeo težak stres po saznanju o vezi svoje supruge i bio je postíđen pred svojom porodicom i komšilukom. Dalje, **R.** je i dalje bio pod stresom čak i nakon što je oprostio neverstvo svojoj supruzi, i morao je da koristi više energije nego obično kako bi funkcionisao u svom svakodnevnom životu.²¹

Stres se i dalje nagomilavao nakon oprostaja veze, izazvan stalnim i agresivnim ponašanjem T.D.. Tokom petnaest dana **R.V.** je i dalje bio ponižen, pod stresom, i uznemiravan neprestanim SMS tekstualnim porukama T.D. u kojima je jasno izrazio da je smatrao da je N.V. pripadala njemu i da nije prihvatio prekid veze. Pored toga, T.ove poruke su sadržale svakodnevne pretnje smrću N. V.. **R.V.** je svedočio da svaki put kada bi dobio novu poruku od T. da se osećao kao da je njegov razum “samleo mlin” Ovo osećanje je stalno bilo prisutno tokom tih petnaest dana, ali se pojačavalo u nekim trenucima.²²

Stres se još dodatno pojačao činjenicom da svi miroljubivi napori koje je **R.V.** uložio kako bi ublažio situaciju nisu uspeli da imaju pozitivan ishod. On je najpre preko telefona rekao T.D. godine da je njihovo prijateljstvo gotovo i da nikada neće ući u kuću jedan drugom.²³ Međutim, T. je tada počeo da šalje preteće tekstualne poruke na mobilni telefon N. V.. **R.** je potom poslao svoje rođake, **R.** i **I.**, da se suoče sa T. po pitanju poruka i da mu kažu da prestane da uznemirava porodicu V.. Ovo nije uticalo na T., koji je nastavio da šalje konstantne preteće tekstualne poruke. **R.** je tada poslao svoju suprugu, **N.**, kod T.ovog nadređenog na poslu da traži da izvrši uticaj na T. kako bi ga zaustavio da dalje šalje tekstualne poruke, a poruke su se nastavile.

Prema psihologu N. M. , stalne tekstualne poruke koje je slao T.D. su izložile **R.** “ponovljenim provokacijama” i rezultirale su u svakodnom nagomilavanju stresa.²⁴ Njegova stabilnost se sve više i više umanjivala ovim naknadnim događajima.²⁵

Konačno, dana ., nakon prvobitnog šoka zbog veze i petnaestodnevno nagomilavanja stresa, mentalna uzrujanost **R.V.** je kulminirala u stanje teškog šoka. U

¹⁸ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 6.

¹⁹ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 9.

²⁰ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 9-10.

²¹ Svedočenje N.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24 mart 2010, str. 6-7

²² Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 5

²³ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 9.

²⁴ Svedočenje N.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010, str. 6.

²⁵ Svedočenje N.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010, str. 10.

on je dobio još jednu poruku od T.D. koja optužuje **R.** za “podvođenje” N. drugim muškarcima za novac. U tom trenutku, ova poruka je uznemirila **R.** “više nego ostale prethodne poruke” i on se osećao posebno uvređenim.²⁶ U otprilike , njegova ćerka D. ga je obavestila da joj je T. takođe slao tekstualne poruke toga dana, i pokazala mu tekstualnu poruku koju je dobila i koja je upozoravala na grobove umesto svadbe. **R.** je svedočio da je nakon što je video ovu poruku “potpuno izgubio razum”, da nije znao šta da radi i da mu se pomračilo.²⁷

Prema nalazu psihologa,

Psihološki-društveni-emocionalni pritisak i nagomilani stres kojim je [**R.V.**] bio izložen doveli su do ovog unutrašnjeg psihičkog konflikta ličnosti koji je iziskivao trošenje psihičke energije i za posledicu imao poremećaj ličnosti u integraciji funkcionalne stabilnosti, i smanjenje njegovih adaptivnih sposobnosti.

Sa psihijatrijskog gledišta, osobe suočene sa takvim iskustvom su “pod intenzivnim afektivnim pristiskom koji utiče na njihovu svest i razum u užem smislu reči” u kritičnom trenutku u vremenu.

Veštak psiholog N.M. je potvrdila u svom svedočenju da je u kritičnom trenutku, **R.V.** bio u ovom stanju, poznato kao “afektivni tunel”. Satima pre ubistva, **R.V.** je bio “izuzetno razdražljiv” kao posledica nagomilanog stresa zbog poruka koje je dobijao, koje su ga emocionalno destabilizovale.²⁸

***R.V.** je bio doveden u ovo stanje teškog šoka bez svoje krivice.*

Jasno je da je **R.V.** bio doveden u ovo stanje teškog šoka radnjama T.D. – posebno njegovim odbijanjem da prihvati prekid svoje veze sa N.m V. i njegovim konstantnim uvredljivim i pretećim tekstualnim porukama uprkos pokušajima treće strana da intervenišu.

*U ovom stanju teškog šoka **R.V.** je ubio T.D..*

U izveštaju psihologa se zaključuje da je u trenutku počinjenja krivičnog dela **R.V.** bio “pod uticajem afektivne napetosti i poremećaja stabilnosti integralnih mentalnih funkcija koje su umanjile njegovu sposobnost da kontroliše i razume svoje radnje”. U prilog ovome je i svedočenje **R.V.** po pitanju njegovog nagomilanog stresa i emocionalnog stanja u noći . godine kada je “izgubio razum” i ubio T.D..

²⁶ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 3.

²⁷ Svedočenje R. V., Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 4.

²⁸ Svedočenje N.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24 March 2010, str. 6.

3. Krivična odgovornost **R.V.**

Jasno je iz izveštaja psihologa i svedočenja veštaka psihologa N. M. da je **R.V.** bio u stanju umanjene uračunljivosti u vreme ubistva. On je emocionalno bio iznuren i njegova kontrola nad svojim radnjama je bila umanjena.²⁹ Međutim, ne može se smatrati da je on bio mentalno nesposoban, niti da je imao umanjenu mentalnu sposobnost kao što se zahteva članom 12 PKZK, jer je njegova sposobnost da kontroliše sebe i razume posledice svojih dela bile ograničene, ali ne suštinski. Član 12 stav 2 zahteva “značajno umanjenu” sposobnost.

G. Izricanje presude

Prilikom izricanja krivične kazne, sud mora voditi računa o opštoj svrsi kazne – da suzbije društveno opasne radnje tako što će odvratiti druge od činjenja sličnih krivičnih radnji – i o zasebnoj svrsi – da spreči počinioca dela da ne ponovi isto delo. U ovom predmetu, sudsko veće je došlo do zaključka da će do gore pomenute duple svrhe doći samo ako se primeni izrečena zatvorska kazna.

U određivanju dužine kazne, sud mora da proceni sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, shodno članu 64 stav (1) PKZK. Veće je uzelo kao olakšavajuće okolnosti porodično stanje optuženog, njegovo zdravstveno stanje, da nije ranije bio osuđivan, i da se izjasnio krivim za neovlašćeno posedovanje i upotrebu oružja, kao i da je priznao činjenicu da je ubio T.D.. Veće je takođe uzelo u obzir da je **R.V.** preduzeo istinske napore da na miran način reši problem između sebe i svog bivšeg bliskog prijatelja, i da je pokušao da ostane smiren i da se pomiri sa onim što je za njega bio jako sraman događaj. Veće je uzelo kao otežavajuće okolnosti porodično stanje žrtve, da je on bio otac šestoro dece.

Za krivično delo ubistvo u stanju duševne poremećenosti, zakon propisuje zatvorsku kaznu u trajanju od jedne do deset godina. Imajući u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, sudsko veće je izreklo zatvorsku kaznu u trajanju od šest godina za ovo krivično delo.

Za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, zakon propisuje zatvorsku kaznu u trajanju od jedne do četiri godine. Sudsko veće je izreklo zatvorsku kaznu u trajanju od dve godine za ovo krivično delo.

Pošto je optuženi učinio dva krivična dela, shodno pravilima za računanje sjedinjene kazne, jedinstvena kazna mora biti veća od svake zasebne kazne, ali ne toliko visoka kao zbir propisanih kazni. Stoga, sud je izrekao jedinstvenu zatvorsku kaznu u trajanju od sedam godina.

²⁹ Svedočenje N.M., Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 6.

Optuženi je u sudskom pritvoru od . godine. Ovaj period je uračunat u izrečenu zatvorsku kaznu, shodno članu 73, stav 1 PKZK.

H. Oduzeti predmeti

Oružje korišćeno u ovim krivičnim delima, automatska puška , proizvedena u “ – , model , kalibra , sa serijskim brojem koji je ručno izbrisan (ali sa serijskim brojem na unutrašnjim delovima) se oduzima shodno članu 60, stavu (1) i članu 328, stavu (5) PKZK.

I. Troškovi

Pošto je **R.V.** proglašen krivim, on mora N.kN.ti svoj deo troškova krivičnog postupka shodno članu 102 stavu (1) PZKPK, osim troškova usmenog i pisanog prevođenja. Shodno članu 100, stavu (2) PZKPK, sud će doneti zasebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

Zbog oslobađanja **D.V.** svih optužbi, shodno članu 103, stavu (1) PZKPK, troškovi krivičnog postupka po članu 99 , stavu (2), podstavovima 1 do 5 PZKPK, njegovi neophodni troškovi i nakN. i neophodni izdaci njegovog branioca, kao i troškovi usmenog i pisanog prevođenja biće isplaćeni iz budžetskih sredstava.

J. Imovinski zahtev

Dana 10. marta 2010. godine, oštećena stranka je podnela imovinski zahtev u svoje ime, u ime svoje dece, i sestara i braće žrtve. Ona je podnela dokumente u prilog svom zahtevu dana 20. aprila 2010. godine.

Imovinski zahtev oštećenih stranaka je delimično odobren. U roku od petnaest dana od pravnosnažnosti ove presude, optuženi **R. V.** je u obavezi da plati 3.950 (tri hiljade devet stotina i pedeset) evra na ime materijalne štete S.D.. Ovo predstavlja materijalnu štetu u vezi troškova sahrane i povezanih obreda po verskim i lokalnim običajima, kao i podizanja spomenika, što je potkrepljeno dokumentima i računima.

Kako bi se utvrdilo da li i do koje mere su zahtev za originalnu kupovnu cenu vozila i zahtevi za strah i bol opravdani, postojala bi potreba za dodatnim ispitivanjem i dokazima, što bi značajno odložilo krivični postupak.

Zbog toga, veće je naložilo oštećenim strankama da podnesu zasebnu tužbu u parničnom postupku za ostatak imovinskog zahteva, shodno članu 112, stav (2) PZKPK).

Okružni sud u Mitrovici
P. br. 32/09

Napisano na engleskom, zvaničnom jeziku.

zapisničar

predsednik veća

Tara Khan

Hajnalka Veronika Karpati

član veća

član veća

Klaus Jung

Nikolaj Enčev

Pravni lek:

Ovlašćena lica mogu uložiti pismenu žalbu protiv ove presude preko Okružnog suda u Mitrovici Vrhovnom sudu Kosova u roku od 15 dana od datuma prijema primerka presude, shodno članu 398, stav (1) PZKPK.